

blem, at vi i virkeligheden er uenige om grundlæggende ting i velfærdssamfundet. Og i SF er vi altså tilhængere af at få den uenighed bragt frem under debatten, og derfor har vi stillet det dagsordensforslag, vi har stillet.

Og jeg må så sige til socialministeren, at når hun sagde, at problemet med vores dagsorden er, at den er for optaget af ydelser, må det enten skyldes, at socialministeren ikke har læst den, eller – hvis hun har læst den – at hun har glemt, hvad den indeholder, for vores dagsorden indeholder meget omhyggeligt stort set intet om ydelser.

Den indeholder tre ting:

Det første, og det, der er essensen, er, at hovedproblemet i velfærdsdebatten er masseudstødelsen, og det har intet med ydelser at gøre; det har noget at gøre med både at give plads til dem, der er på den grønne gren, fordi de får lov at deltage, og til dem, der er i den sorte gryde, fordi de ikke får lov til at deltage. Det har intet med ydelser at gøre.

Den anden pind drejer sig direkte om at forbedre den offentlige service de steder, hvor vi har ventelister på ældre-, på børne- og på sundhedsområdet, og det har heller intet med ydelser at gøre; det har noget at gøre med noget, som jeg troede at Folketinget i øvrigt var enig om, nemlig at det er uacceptabelt at have ventelister i et moderne samfund.

Og det sidste, vi siger, er så, at den borgerlige hetz mod velfærdssamfundet bør imødegås. I øvrigt forstod jeg også statsministerens første indlæg sådan, at han er træt af, at borgerlige politikere truer velfærdssamfundets grundlæggende bastioner og opfatter det som en voldsom byrde, at vi har et velfærdssamfund. Og det er såmænd bare en tilslutning til det argument, at det i virkeligheden er en styrke at have et velfærdssamfund, og at vi også konkurrencemæssigt er i stand til at begå os, selv om vi har et velfærdssamfund.

Det eneste, vi har om ydelser, er så, at vi foreslår, at man målretter ydelserne: væk fra dem, der har penge nok, og over til dem, der har brug for ydelserne. Det er det eneste, der er om ydelser i vores dagsorden.

Og jeg vil også sige til socialministeren, at der åbenbart er en tendens til at modernisere udtrykkene. F.eks. bruger man udtrykket trimninger, som jeg tror stammer fra langrendsløb, og det, der nu kaldes velfærdsreformer, kaldte man tidligere nedskæringer og besparelser. Og jeg indrømmer, at det er trendy at bruge de ord, men virkningen er faktisk den samme.

Og til slut vil jeg så sige, at jeg blev lidt for skrækket over at høre statsministerens voldsomt kærlige invitation til De Konservative på boligstøtteområdet, på bistandslovsområdet og på førtidspensionsområdet, for hvad er konsekvensen?

Konsekvensen er, at hvis De Konservative happer til det, der hedder boligstøtten, vil et almindeligt pensionsægtepar, der kun har den nøgne folkepension, miste 16.000 kr. i forhold til, hvis reformen ikke bliver gennemført. Og må jeg så ikke sige, at det ikke er en trimning eller en reform, der her er tale om, for det hedder i almindeligt dansk sprogbrug en nedskæring over for nogle grupper, der efter min opfattelse ikke har brug for den.

Men kigger man på hovedlinjerne i bistandslovsreformen – det er jo lidt utydeligt, for arbejdet med den er ikke nået til vejs ende endnu – så sagde statsministeren med et citat fra fru Mimi Jakobsen: Vi skal ikke give os på principperne. Men er det ikke at give sig på principperne, når vi gør den enkeltes ansvar til et hovedprincip i en ny bistandslov og dermed i virkeligheden bevæger os væk fra det fælles ansvar, og det er for mig at se hverken en trimning eller en velfærdsreform, der her er tale om; så er der tale om et grundlæggende brud med hele den velfærdstænkning, der hidtil har præget dansk sociallovgivning.

Så derfor stilfærdigt til sidst: Nogle gange er man nødt til med Hørups ord at dele sig efter anskuelse; derfor er man nødt til at have de skarpe diskussioner, hvilket den dagsaktuelle politik også viser.

Jeg vil meget advare regeringen imod at gå ud og lave velfærdsreformer eller –trimninger med det boligstøtteindhold, der er lagt op til, og også advare mod det, der vil blive resultatet af en bistandslov, der eventuelt gennemføres sammen med De Konservative. Det vil alvorligt forværre de problemer, der er i bunden af vores samfund, og de er allerede store.

Bjørn Elmquist (RV):

På et møde, jeg havde for nylig i min valgkreds, Lyngby-Tårnbæk-kredsen, var der også en lokal erhvervschef med, og han kunne fortælle en historie om et stort udenlandsk firma – jeg mener, det var fra Japan – der havde undersøgt vilkårene, mulighederne, omstændighederne ved at slå sig ned i forskellige lande og oprette en filial. Man var støppet ved Danmark i den nordlige udkant af København, og det vigtigste